

Så er der en anden model, der hedder, at man prøver at inddrage mange forskellige kredse. Jeg er ked af at måtte sige til fru Pia Kristensen, at brugerne faktisk er en del af det her forslag. Hvis man læser om sammensætningen, består det af følgende: ministerierne, kommunerne, kontaktudvalget, de sociale skoler, brugerne og de faglige organisationer. Det vil sige, at brugerne kan komme ind to steder, dels er de direkte nævnt, dels sidder en del af dem i kontaktudvalg til det frivillige sociale arbejde.

Jeg er meget mere spændt på, om fru Pia Kristensen ikke risikerer at blive skuffet, når socialministeren er færdig med sin udpegning, men det får vi jo at se.

Men det er to forskellige udviklingssyn, der står over for hinanden: Det styrede på den ene side, som er regeringens linje, i forhold til det, der lader kritik blomstre, i tiltro til at et demokratisk samfund er kendetegnet ved, at forskellige holdninger skal have lov at komme frem og ikke sorteres fra på forhånd. Det er simpelt hen to verdensopfattelser, der står over for hinanden.

Jeg synes, det er interessant, at et parti, der indeholder liberale ting og tradition for konservativ optagethed af demokratiet, er endt så frygtelig centralistisk, som tilfældet er. Derfor nødvendigheden af at fremsætte det her forslag for at sikre uafhængigheden, og derfor er det efter min bedste opfattelse ikke et overflødigt forslag, vi behandler.

Socialministeren nævnedes, at der også var eksempler på, at tidligere regeringer har håndplukket. Det er rigtigt. Det kan godt være, socialministeren ikke husker det, men jeg tror, at i hvert fald den forrige socialminister husker en voldsom kritik fra SF. Det er ikke en kritik, vi har opfundet specielt til lejligheden her. Der var åbenbart et ihærdigt slid i Folketinget for at samle en alliance, der var i stand til at imødegå det, som vi også dengang kritiserede, for det er jo klart, at magten altid har en tendens til at centralisere sig om sig selv. Der er ikke noget nyt fra vores side i det der standpunkt. Vi har faktisk et ønske om, at Folketinget og ministerierne får ilt udefra, så de kan lade sig påvirke.

Til fru Karen Jespersen, der påpegede – rigtigt, synes jeg – at brugerorganiseringen også er vigtig: Helt enig. Det er i øvrigt spændende det, der er foregået med brugerorganiseringen, f.eks. på hjemløseområdet. Jeg er også glad for, at fru Karen Jespersen og Socialdemokratiet ser det her på en ny måde, netop i sammenhæng med at

regeringen vil nedlægge alle de uafhængige råd. Derfor er situationen ny, i forhold til sidst vi diskuterede det her. Det er jeg meget enig i.

Kl. 17.25

Til fru Margrethe Vestager, der siger, at SF er for uambitiøs. Det er meget lang tid siden, jeg sidst har prøvet at blive beskyldt af en Radikal for ikke at være ambitiøs nok, men det er jo altid rart, også for udviklingens skyld. Fru Margrethe Vestager havde foretrukket en model à la Det Økonomiske Råd for at sikre den fulde uafhængighed. Vi går gerne videre, men det er også vores fornemmelse, at hvis vi skulle samle noget, var det vigtigt ikke at være for vidtgående, vi har tit den tradition at prøve at samle i en splittet tid.

Det andet, der ikke var vidtgående nok, var med hensyn til tanker om den sociale bæredygtighed, og man kan godt sige, at det er blevet meget operativt og indsnævret, fordi vi tit bliver beskyldt for også at ville for meget med det, vi forsøger. Men jeg synes, det er rigtigt, det, fru Margrethe Vestager påpeger, at det er fantastisk vigtigt i al socialpolitik at være optaget af helhedssynet.

Det er fantastisk vigtigt altid i socialpolitik ikke kun at være optaget af de udstødte, men også at være konstant optaget af de udstødende mekanismer.

Hvad er det for mekanismer i vores samfund, der udstøder? Kender vi dem? Ja, vi kender dem godt. Vil vi helst gøre noget ved dem, eller vil vi helst lave noget, der er meget farve på på tv-skærmen, når vi tager ud og møder en udstødt sammen med TV 2? Det er et principielt socialpolitisk spørgsmål, og jeg tror, at det er afsindigt vigtigt for dem, der risikerer at ryge ud over kanten, at nogle også er optaget af de udstødende strukturer.

Det tredje, man skal være optaget af, er de lange linjer i socialpolitikken: forebyggelse osv.

Til sidst vil jeg sige tak til støtten fra Enhedslisten.

Og på fru Tove Videbæk forstod jeg, at man vil afvente regeringens oplæg. Det er fint, det får vi en særskilt diskussion af. Det får vi, fordi der er opstået den usik, der hedder, at regeringen i stigende grad er begyndt at anvende Finansudvalget som et minifolketing i forhold til store diskussioner. Der har vi bedt om, at sagen kommer i Folketinget, og det kommer den snarest; så får vi igen den socialpolitiske debat, og så er jeg spændt på, om vi ikke endelig får konkluderet, at det, regeringen er i færd med, er en centralis-